

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne indlede med at sige til hr. Kim Christiansen, at jeg fuldt ud deler det synspunkt, som hr. Kim Christiansen her giver udtryk for, nemlig at selvfølgelig skal politiet have lov til at kunne virke og varetage de opgaver, som nu er politiets opgave.

Som følge af de konkrete spørgsmål til den episode, der fandt sted fredag den 28. april i år, har jeg indhentet en udtalelse fra politimesteren i Odense. Politimesteren i Odense har oplyst, at der den 28. april var en voldsom konfrontation ved indkørslen til Bøgeparken, der er en del af Vollsmose, og at politiet her standsede en udenlandsk indregistreret bil, fordi man ville sikre sig identiteten på føreren og passagererne i den pågældende bil.

Der samlede sig så en større personkreds omkring politiet, og det udviklede sig til stenkast mod politiet og afbrænding af biler. Efter at have gennemført politiforretningen – og det er vigtigt at få sagt, at politiforretningen blev gennemført – valgte politiet af hensyn til egen sikkerhed at forlade området.

Politiet vurderede herefter, om der kunne samles tilstrækkeligt personale til en umiddelbar politiindsats, ligesom der blev taget kontakt til lokale repræsentanter. Det lykkedes de lokale repræsentanter at medvirke til at neddæmpe uroen, og så afstod politiet fra en yderligere politimæssig indsats.

Politimesteren har endvidere oplyst, at den konkrete hændelse efter hans opfattelse opstod som følge af et sammenfald af flere uheldige omstændigheder, og at situationen på ingen måde er kendetegnende for den normaltilstand, der har været gældende i Vollsmoseområdet de seneste 2½ år. Der har igennem de seneste år været gennemført en massiv så vel social som politimæssig indsats, og man har samarbejdet tæt mellem politi og kommune om en helhedsorienteret indsats.

Politimesteren har også oplyst, at politiets dispositioner var helt i overensstemmelse med den strategi, som Odense Politi har for den slags episoder, og som går ud på, at hvis ikke der umiddelbart er fare for liv og helbred, skal personalet afvente, at tilkald af tilstrækkeligt yderligere personale foregår, og at der er tilstrækkeligt sikkerhedsudstyr til at løse situationen; og at situationen den 28. april ikke var begrundet i mangel på ressourcer.

Derfor vil jeg sige, at jeg faktisk mener, at Odense Politi allerede har en god strategi for,

hvordan man løser de her problemer, og så kan vi glæde os over, at det heldigvis er et enkeltstående tilfælde i en ellers meget lang, rolig periode, hvor man har løst problemerne.

Kim Christiansen (DF):

Jamen det lyder jo alt sammen rigtig flot. Den samme politimester har så også været ude i pressen og nærmest undskyldte, at man havde foretaget den her politiforretning, hvor man visiterede nogle imamer. Han udtalte, at det måske heller ikke var hensigtsmæssigt.

Kl. 13.05

Så vil jeg da godt høre, om justitsministeren finder det korrekt, at man fremover skal give visse grupperinger af enten religiøs observans eller anden særbehandling i det danske samfund, for tilsyneladende vil man i fremtiden afstå fra at kropsvisitere potentielle terrorister, i hvert fald i den bydel, der hedder Vollsmose, og man kunne forestille sig, at det samme så også ville ske andre steder, eksempelvis i Århus.

Så det er mere sådan en generel holdning til, hvordan man ønsker det her skal gå i fremtiden. Jeg går ud fra, at der ikke skal være forskelsbehandling.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg kan bekræfte over for hr. Kim Christiansen, at der naturligvis ikke skal være forskelsbehandling, og at politiet skal have mulighed for at virke og udføre de politiforretninger, der er, uanset hvor det er i landet. Det vil altså sige, at uanset om politiet befinder sig i Århus, Odense, Hjørring, Tønder, eller hvor politiet befinder sig, så skal det selvfølgelig have en mulighed for at foretage politiforretninger.

Jeg har ikke set de udtalelser, som hr. Kim Christiansen her henviser til, men jeg kan henholde mig til de udtalelser, som jeg har fået fra politimesteren i Odense, og det har været en klar understregning af, at man havde en politiforretning, der skulle gennemføres. Den blev gennemført, og bl.a. via de lokale organisationer og netværk sikrede man sig også, at urolighederne blev bragt til ophør ganske hurtigt, således at politiet havde en mulighed for at kunne gøre de ting, som politiet nu engang skal.

Det helt afgørende for regeringen er altså, at politiet har en mulighed for at virke både kriminalpræventivt og som en del af en helhedsorienteret indsats i de områder, hvor der typisk er mange uroligheder.